

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

Megigazulás, mint „kőfal és védelem minden horda és eretnecség ellen” (Luther) (Róma 3,1-31)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2021.11.03.

Köszöntöm a kedves testvéreket az apostol szavaival:

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól.”

Ámen.

Csendesedjünk el és imádkozzunk:

Szerető mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Az előbb énekeltük, hogy ebben a körülöttünk levő sűrű sötétben nincs más lehetőségünk, mint hozzád menekülni Úr Jézus Krisztus. Újra megvalljuk, hogy:

Jézus, Te vagy a hajnali fény, Te vagy a nap ragyogása,
Te vagy az Isten lénye maga, arcának tündöklő mása!
És aki Téged már megtalált, szívében ott a béke,
Te lettél annak örökre már oltalma és menedéke.

Ebben a benned megtalált oltalomban és biztonságban dicsérünk Téged, Jézusunk. Megvalljuk neked a mi hűtlenségünket, hitetlenségünket, gyengeségünket és megüresítjük magunkat előtted, hogy Te tölts be bennünket önmagaddal és a mai napra elkészített ajándékaiddal. A Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg bennünket.

Ámen.

Szeretett testvéreim, Isten ígését Pál apostolnak a Rómabeli gyülekezethez írott levelének a 3. fejezetéből, mind a 31 verset elolvasom, és a 75. Zsoltár 4. versét is olvasom még. Hallgassuk hittelt, figyelemmel Isten ígését és a róla elhangzó bizonyágtételt.

Róma 3,1-31 „Mi akkor a zsidó előnye? Vagy mi a körülmetélés haszna? Minden szempontból sok! Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta ígét. Mi következik azonban ebből? Ha egyesek hűtlenné váltak, vajon az ő hűtlenségük megszünteti-e Isten hűségét? Szó sincs róla! Sőt azt kell mondanunk: igaz az Isten, az emberek pedig valamennyien hazugok, amint meg van írva: „Igaznak kell bizonyulnod beszédeidben, és győznöd kell, amikor perelnek veled.” Ha pedig éppen a mi hamisságunk teszi nyilvánvalóvá Isten igazságát, akkor mit mondjunk? Emberi módon szólok: igazságtalan az Isten, hogy kiönti ránk haragját? Szó sincs róla! Hiszen akkor hogyan ítélné meg Isten a világot? Mert ha Isten igazsága az én hazugságom által lett naggyá az ő dicsőségére, akkor miért esem én még mindig ítélet alá, mint bűnös? Vagy talán

igaz az, amivel rágalmaznak minket, és amit állítanak némelyek, hogy tudniillik így beszélünk: Tegyük rosszat, hogy jó következze belőle? Az ilyeneket méltán sújtja az ítélet! Mi tehát az igazság? Különbek vagyunk? Egyáltalában nem! Hiszen előbb már kimondtuk azt az ítéletet, hogy zsidók is, görögök is mind bűnben vannak, amint meg van írva: „Nincs igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem. Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámitanak, kígyóméreg az ajkukon; szájuk átokkal és keserűséggel van tele. Lábuk gyors a vérontásra, romlás és nyomorúság jár a nyomukban, és a békesség útját nem ismerik: Isten félelmével nem törődnek.” Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azt a törvény alatt élőknek mondja, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világot Isten ítélje meg. Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem öelötte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik. Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyosságot is tesznek a törvény és a próféták, Isten pedig ezt az igazságát most nyilvánvalóvá tette a Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség, mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket a kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. Mert az Isten Őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az Ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan Ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz. Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit törvénye által. Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül. Vagy Isten kizárólag a zsidóké? Nem a pogányoké is? Bizony, a pogányoké is, mert egy az Isten, aki megigazítja a körülméletet hitből, a körülméletlent pedig hit által. Érvénytelené tesszük tehát a törvényt a hit által? Szó sincs róla! Sőt inkább érvényt szerzünk a törvénynek.”

75. Zsoltár 4. verséből így szól az ige: „Ha meginog a Föld és minden lakója, én megszilárdítom oszlopait.” Ámen.

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket.

Isten kegyelméből folytathatjuk tovább a Római levélnek a tanulmányozását. A múlt alkalommal a külső és a belső egységének a titkáról hallottunk. Jézus lámpásról adott tanítása és a Római levél 2. fejezete alapján. Azt az üzenetet készítette Isten a számunkra, hogy Isten belülről akarja kifényesíteni mindannyiunknak az életét.

És a mai naptól kezdve elkezdjük a megigazulásról szóló szakaszoknak a tanulmányozását. Hiszen a Római levél 3. fejezete a megigazulást fejti ki. A 4. fejezet a megigazulást példákon keresztül mutatja be. Az 5. fejezet pedig a megigazulásnak a gyümölcseiről tanít.

A Római levél 3. fejezetét, amely az Isten igazságát tárgyalja, Barth Károly három fő gondolat egységre osztja: a Róma 3,1-20 a törvényről tanít, a Róma 3,21-26 Jézus Krisztusról, és a 27-30 az egyedül hit általi megigazulásról. A 31. verset már ő a 4. fejezethez csatolja.

Miért ilyen fontos a megigazulásról szóló bibliai tanítás, hogy három fejezetet szán erre a témára az apostol?

Amíg a megigazulásnak a tételét járjuk körbe, nem tudjuk megkerülni, hogy Pál apostolnak a legautentikusabb magyarázóját, Luther Mártont, a nagy reformátort ne idéznénk. Ő a következőképpen fogalmaz:

„Én e tantételt (mármint a megigazulást) halálomig tanulni és tanítani szeretném. Prédikációimban buzgón szorgalmazom, hiszen ez a tantétel alap és szikla, amelyre az egész keresztyénség, és Isten gyülekezete felépül. Nekünk pedig kőfal és védelem minden horda és eretnkség ellen. A sátán az egész földön egyetlen prédikációval sem ellenségesebb és dühösebb, mint e prédikációval szemben. Ezért kezdi ki a kísértés és a szomorúság eszközével, mindkettővel mindannyiunkat egyenként üldöz.”

Luther Márton fiatalemberként kereste a lelki békességét, élete értelmét, az üdvösséget és nem találta meg sem a világban, sem az egyházban, sem a tudományos teológiában, sem a szerzetesi cellában, hanem egyedül a Szentírásban, és a Szentíráson belül a Római levél ezen verse gyulladt ki számára: *„Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből, a Krisztus Jézusban való váltság által, azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.”*

És Luther ezt a számára oly kedves igét így magyarázza: „Hogy amilyen messze van az ég a földtől, olyan távol kell tartani a törvényt az evangéliumtól. A megigazulás dolgában pedig nem kell semmi másról tanítani, gondolkozni és beszélni, csak a kegyelem igéjéről, amely Krisztusban mutatkozott meg.

A törvény a legkevésbé sem szolgálja és segíti azt az igazságosságot, amely Isten előtt megáll. A törvény, ahol ezt igazán megértik, elcsüggeszt, kétségbe ejt. De ha nem jól értik, akkor képmutatást szül. Hasonlóképpen, az evangélium, ha nem értik meg helyesen, magabiztos, durva embereket szül, de ha megértik és hisznek benne, akkor az embereket kegyessé és istenessé teszi.

A keresztyén igazságosság, amely nemcsak az emberi erőszak és furfang, hanem a pokol kapui ellen is egyetlen védelmünk, amint már mondtam, nem más, mint hogy mi a Krisztusba vetett hit által igazolunk meg és üdvözölünk cselekedetek nélkül.

Ellenben annak, aki nem munkálkodik, vagyis nem cselekedetek által akar üdvözülni, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite, vagyis Krisztus ártatlansága és igazsága, mely hitben ragadható meg, tulajdoníttatik neki igazsággul.”

Kedves Testvéreim! Bárcsak a mai Bibliaórán mi is átélhetnénk azt, amit Luther és amit oly sokan átéltek, amikor kigyulladt számukra ez a mai ige, a megigazulásról szóló csodálatos tanítás. És ez oly sok ember életét meggyógyította, megújította és egy teljesen új pályára állította az embernek az életét.

A mai, most felolvasott igében az áldott orvos, az Úr Jézus elénk adja a diagnózist, a mennyei terápiát és végül azt, hogy hogyan fogadhatjuk el a megigazulásnak az ajándékát.

De, hogy még tovább egyszerűsítsem ezt a bonyolult teológiai tételt, ezt a hármas megközelítést egyetlenegy szűrőn szeretném a testvérek felé most bemutatni, és ez az, amire én most csodálkoztam rá, a felolvasott 75. Zsoltár 4. verse által, amely így szólt, most a Károli fordítást fogom olvasni: *„A Föld és annak minden lakosa elcsüggedt, de én erősítem meg annak oszlopait.”*

Kedves Testvéreim!

Isten szándéka az, különösen a megigazuláson keresztül az, hogy megerősítsen ezen a mai estén is, és mutasson egy olyan szilárd alapot, egy olyan bizonyosságot, ami nem elmélet csupán, hanem életünket a legnehezebb helyzetekben is megtartó fundamentum, mert aki megérti a megigazulás bibliai fogalmát, annak számára ez valóban kőfal és védelem, minden horda és eretnység ellen, ahogy Luther fogalmazta és ahogyan adtuk a címet ennek a mai szolgálatnak.

De hát miért van szükségünk erre a Zsoltárban és ebben a Római levél szakaszában leírt megerősítésre? Azért testvéreim, mert a végidőkben a sátán zülleszt, csüggeszt, mindent igyekszik megkérdőjelezni, azért, hogy állandó félelemben, bizonytalanságban tartson bennünket, de milyen csodálatos, hogy Isten az övéi számára szilárd fundamentumot, és ezáltal megerősödést kínál számunkra, a megigazuláson keresztül.

Ebből a szemszögből nézzük tehát először is az isteni diagnózist. *„Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.”* A Római levél első 2 fejezetében láttuk, hogy Isten szemszögeiből nézve nincs különbség a zsidó és a pogány ember között. A pogány az tagadja az Istent, a vallásos szájával dicséri az Urat, de a szíve távol van az Úrtól, és Pál intette a pogányokat, de a vallásosokat is, hogy *„Ki vagy te, hogy megítéled a másik embert, amikor te magad is ugyanazokat cselekszed?”*

Az ige azt mondja, hogy a bűneset után minden emberi élet elvétette a célt, céltévesztésben van.

És ez a bűnnek az eredeti kifejezése, hogy nem rendeltetésének megfelelően használjuk az Istennek az ajándékait, ezért mindent tönkre teszünk és az emberi eszközöknek a tökéletlensége azonban semmit nem változtat az Istennek a hűségén. Azt mondja az ige, hogy Isten igaz és minden ember hazug. Kálvin azt mondja, hogy ez az egész keresztyén filozófiának az előfeltevése, hogy Isten igaz és minden ember hazug.

És Pál apostol azt vezeti le itt a 3. fejezet elején, hogy ha ezt tapasztaljuk, hogy emberekben csalódunk, hívőkben csalódunk, testvérekben csalódunk, ez ne tántorítson el bennünket attól, hogy Istennek a hűségét meglássuk mindenekben.

Olyan csodálatos volt egy testvérrel való tegnapi esti beszélgetésem, aki elmondta, hogy mennyi mindenben, mennyi mindenkiben csalódott, és én úgy meg is döbbenem, hiszen ismertem, akiről beszél, egy nagyon komoly, átadott, hívő emberekről volt szó, akikben azt mondja, hogy sokat csalódott. De Krisztus tanítványa volt és nem mondott semmi rosszat ezekről az emberekről, csak úgy érződött a szívében, hogy milyen nagy fájdalom van benne, hogy nem ezt várta, amit ő kapott az emberektől. De olyan csodálatos, hogy ezt szét tudta választani. Hogyha még minden ember hazug is, az Isten az igaz. És ha még el is szakadt egy közösségtől, vagy el is szakad bizonyos testvérektől, az Úrhoz ragaszkodik az ő szíve. És nem fordított hátat az Úrnak azért, mert csalódott a hívő testvérekben.

Kedves Testvéreim!

A törvény, Istennek a törvénye felállítja a könyörtelen diagnózist. Megmutatja, hogy kik vagyunk, és ezt tette már a Római levél 1. fejezete is, a 2. fejezet is és ezt teszi a 3. fejezet is. Azt mondja, hogy: *„Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak, áspiskigyó mérge van az ajkuk alatt, szájuk telve van átkozódással és keserűséggel.”*

A beszédünkkel, a szavainkkal kezdi az ige, hogy Istennek milyen csodálatos adománya a beszéd, ha arra használjuk, amire Isten adta. Mire adta Isten? Egymás bátorítására, építésére, arra adta, hogy az Ő nevét dicsőítsük, az Ő nevét ne vegyük fel hiába, hanem áldjuk az Urat.

Petőfi csodásan fogalmazza, mikor Arany Jánoshoz írott versében így ír:

„Ki és mi vagy? hogy így tűzokádó gyanánt
Tenger mélységéből egyszerre bukkansz ki.
Más csak levelenként kapja a borostyánt,
S neked rögtön egész koszorút kell adni.

Ki volt tanítód? hol jártál iskolába?

Hogy lantod ily mesterkezekkel pengeted.

Az iskolákban nem tanulni, hiába,

Ilyet... a természet tanított tégedet.

Dalod, mint a puszták harangja, egyszerű,

De oly tiszta is, mint a puszták harangja,

Melynek csengése a rónákon keresztül

Vándorol, s a világ zaja nem zavarja.”

Isten építésre és nem rombolásra adta a beszédet. És ezt mutatja be az, hogy Petőfi nem irigykedett Arany Jánosra, nem rivalizált vele, hanem elismerte az Istentől kapott tehetségét és támogatta.

De a bűneset után az ember a beszédét sem rendeltetésszerűen használja. Nyelvünk körül nagy baj van. Valaki ezt egyszer így fogalmazta meg, hogy nem vízözönben pusztul el ez a világ, hanem szóözönben. Nemcsak, hogy egyre több a szó, hanem egyre gonoszabb és egyre piszkosabb. Az ige áspis kígyóhoz hasonlítja az embert, akinek mérge van a szavaiban, szemedbe hízeleg, azután a hátad mögött beléd mar. A szónak a töltete a gondolat, a gondolat pedig a lényegem, abból lesz a tett.

„Lábai gyorsak a vérontásra, útjaikon romlás és nyomorúság van, és a békességnek az útját nem ismerik.” A gonosz beszédet követik a gonosz tettek. A célt tévesztett, a bűnben élő ember pusztít és rombol. Mindene megvan, csak az nincs meg, amit itt az ige ír: „a békességnek az útját nem ismerik”.

Albert Einstein 1948 áprilisában ezt az igeverset így fogalmazta meg a maga számára, és mindannyiunk számára, hogy: „Az igazi probléma az emberi szív és az emberi gondolat mélyén rejlik. Ez pedig nem fizikai, hanem erkölcsi probléma. Egyszerűbb a Plutónium összetételét megváltoztatnunk, mint egy emberben a gonosz szellemiséget. Ami engem megindít, az nem az atombomba ereje, hanem az emberi gonoszságé, annak a robbanó ereje. Sajnos az emberi tudomány jobban fejlődött az ember lelkiismereténél.”

„Szűkölködnék az Isten dicsősége nélkül.” Miért? Miért szűkölködik az az ember, akinek mindene megvan? Azért, mert a saját dicsőségét keresi. Csak önmagával foglalkozik. Az Isten pedig arra alkotta az embert, hogy vele szoros kapcsolatban legyen, a fele barátaival jó viszonyban, mindent az Isten dicsőségére tegyen.

Elég elkeserítő ez a diagnózis, kedves testvéreim. Vörösmarty Mihály „Az emberek” című versében így ír:

„Az ember fáj a földnek; oly sok
Harc - s békeév után
A testvérgyűlölési átok
Virágozik homlokán;

S midőn azt hinnők, hogy tanul,
Nagyobb bünt forral álnokul.
Az emberfaj sárkányfog-vetemény:
Nincsen remény! nincsen remény!”

Milyen csodálatos, hogy nekem nem kell itt befejeznem, és nem ezzel kell befejeznem ezt a szakaszt, mert valóban a törvény bemutatja a mi elveszett állapotunkat. Barth Károly úgy fogalmaz, hogy: „A törvénynek az a feladata, mint az üres kanálnak, amely vízért kiált”. És ez a víz, ez az élő víz, ez az evangélium az, ami felcsendül ebben a mai csodálatos igeszakaszunkban, ami tulajdonképpen a Római levélnek a szíve. „Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből, a Krisztus Jézusban való váltság által.”

Mi az isteni terápia? Az Isten nem mondott le az emberről! Isten nem mondott le rólad, nem mondott le rólam. A megoldás nem a törvényből jön, hanem kívülről. Az isteni terápia az, hogy az ajándékaival, az Isten ajándékaival visszaélő embernek Isten odaadja a legnagyobb ajándékot, önmagát. Nem elpusztítja az embert, nem engedi el az embernek a büntetését, nem csukja be Isten a szemét a bűn előtt, hanem Jézusban megajándékozza, megigazítja. Megigazít bennünket Istennek az igazsága, amitől Luther annyira félt, mert hol van ő az Isten igazságához képest. Isten szent és tökéletes, az ember pedig hazug és bűnös, és mégis azt látjuk, hogy az Istennek az igazsága, egy justitia ferencis, justitia aliéna, egy idegen, egy kívülről jövő igazság, ami által az embernek Isten egy mentőkötelet dob a megigazulás által, azaz Jézusban kivált, megvásárol, megszabadít a gonosznak a hatalmából. Hiszen az ember azért lett ilyen, mert az ördögnek szolgált és ebből az állapotból ki kellett vásárolni az embert. Ebből a rabságból szabadításra van az embernek szüksége, és ezt tette meg Isten Jézus Krisztusban.

Egyszerűen felfoghatatlan hogy mit tesz az Isten. Jézus elmond egy példázatot a gonosz szőlőművészekről: „Volt egy házigazda, aki szőlőt plántált és azt a gyepűjével körülvette, szőlőjét ásta bele, egy tornyot épített, kiadta munkásoknak, elutazott. Mikor pedig a gyümölcs ideje elérkezett, elküldte a szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümölcsét és a munkások megfogván az ő szolgáit, az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. Ismét küldött más szolgákat, többet mint előbb és azokkal is ugyanezt cselekedték. Utoljára pedig elküldte azokhoz a maga fiát, ezt mondván a fiamat meg fogják becsülni. De a munkások meglátván a fiút, mondják maguk között: - ez az örökös, jertek öljük meg őt, és

foglaljuk el az ő örökségét. És megfogván őt kivetették a szőlőn kívülre és megölték. Mikor azért megjön a szőlőnek az Ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal? - mondának neki. Mint gonoszokat, gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik beadják majd neki a gyümölcsöt annak idején. Monda pedig neki Jézus: - sosem olvastátok az írásokat? Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletnek feje. Az Úrtól lett ez és csodálatos a mi szemeink előtt.”

Mi a csodálatos a szemeink előtt testvéreim? Az, hogy amíg az ember nagypénteken Istent öl, addig az Isten embert ment! Isten nem akar bennünket elpusztítani! De Isten igazságos Isten, akinek az igazsága kielégítést nyert a golgotai kereszten. Isten végrehajtotta az ítéletet a saját Fián, és ezért téged és engem, aki ezt elfogadja, igaznak nyilvánított bennünket.

Egy csodálatos csere történt. A mi bűneinket Krisztusra vetette, és Krisztusnak a szentségét, jellemét nekünk tulajdonítja. Ez a megigazulás. Ez a megigazulás egy jogi kifejezés, Isten igaznak nyilvánít. Melanchton ezt úgy fogalmazza meg, hogy a megigazulás az egy nyilvánítás, igaznak nyilvánítás, a megszentelődés pedig az igazzá lételnek a folyamata.

Kedves Testvéreim!

Isten igaznak nyilvánított bennünket, mert Jézus Krisztuson keresztül néz ránk. Olyan csodálatos örömhír ez, hogy az embernek a státusza megváltozott, az állapota nem, de a státusza megváltozott. Isten deklarálja ki, mondja ki az emberről azt, hogy igaz, megigazult. És kedves testvéreim, ez olyan, mint amikor a bírósági tárgyaláson a felek mindent mondanak egymásról és a büntető tárgyaláson ott van az ügyész, akinek a feladata a vád, a terhelő bizonyítékok előterjesztése. Vádolja a vádlottat, sorolja a vádbeszédben, mit követett el az elítélt, a bíróság előtt levő terhelt, és amikor megszületik a bírói döntés, akkor az azt jelenti, hogy valakit vagy bűnösnek, vagy igaznak nyilvánítanak. És jöllehet a bírói döntéseket, a földi bírói döntéseket még meg lehet támadni, de az isteni, a legfőbb döntést, hogy Isten igaznak nyilvánított bennünket, ezt nem lehet megtámadni. Mert Isten hozta ezt a csodálatos döntést.

De hogyan lehet a miénk ez az ajándék? *„Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg a törvény cselekedetei nélkül.”* Így is lehetne fordítani, hogy azon gondolkozzunk, azt fontolgassuk, amit az Isten érettünk tett.

„Az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.” A hit azt jelenti, hogy bizalom támad a szívemben Jézus Krisztus iránt, és amit kíván tőlem, azt megteszem, nem kényszerből, hanem önként és hálából. Kálvin úgy fogalmaz, hogy a hit egyesít Krisztussal és a Krisztussal való egység révén a hívő újjászületik.

De mit jelent ez, hogy hit által igazult meg az ember? A nagy evangelizátor, Billy Graham használta ezt a képet, amikor a Niagara vízesés fölötti kihúztak egy kötelet, és megkérdezték az ott levőket, hogy elhiszed-e, hogy egy légtornász ezen a kötélén végig tud menni? Mindenki elhitte. Elhiszed-e, hogy ugyanez a légtornász, ezen a vékony kötélén át tud tolni egy talicskát? Elhiszem. És feltette a kérdést az illető, ki az, aki vállalná azt, hogy beleül ebbe a talicskába, és elhiszi azt, hogy az illető a szakadék fölött azon a vékony kötélén áttolja a talicskában úgy, hogy nem fog a szakadékba zuhanni? Hát itt már nem volt jelentkező, csupán egy ember, az illető légtornásznak az édesanyja, aki beleült abba a talicskába, mert bízott abban, hogy a fia át fogja tolni ezen a vékony kötélén és nem fog a mélységbe zuhanni.

„Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg a törvény cselekedetei nélkül.” Nem tudjuk megtartani a törvényt. A törvény nem is a megigazulásra adatott. A törvény Krisztusra vezérlő mester, megmutatja, hogy ki vagyok, mire vagyok képes önerőből: a rontásra, a rombolásra, az önsorsrontásra, a céltévesztésre, a Biblia úgy fogalmazza, hogy a bűnre. Isten azonban ingyen kínálja Krisztus szentségét, jellemét, igazságát, és a Vele való élet számomra csodákat rejt.

Hit által megragadhatom, elfogadhatom. Ó, bár minél többen ragadnánk meg az értünk Jézus Krisztusban kidobott mentőkötelet. Megigazulván, ingyen az Ő kegyelméből.

Kedves Testvéreim, ahogyan mondtam, Isten meg akar bennünket ebben erősíteni, újra és újra. Lehet, hogy már sokat hallottad ezt a megigazulásról szóló tanítást, de nem hallhatjuk elégszer, mert újra és újra szükségünk van arra, hogy a Szentlélek megerősítsen bennünket abban, hogy Isten igaznak nyilvánított. A mennyei döntés megszületett. A kegyelemből nem tudunk kiesni. Válhat a hívő ember is engedetlen. De ez egy isteni döntés. Isten az ítéletet a Fiában végrehajtotta és Isten kétszer nem hajtja végre az ítéletet, ha valaki ezt hit által elfogadja. És a kísértő mindent meg akar kérdőjelezni. Hozza a mi bűnös voltunkat, hozza eleséseinket, tartja elénk a tükröt az Isten törvénye, a lelkiismeretünk által, és ilyenkor nagyon nagy szükségünk van arra, hogy újra és újra megkapaszkodjunk ebben a csodálatos igazságban, amelyik kőfal, amely védelem, minden horda és az ördögnek minden támadása ellen.

Az egyetlen feladatunk ezen a mai estén az, amit az énekíró így kér:

Hinni taníts Uram, kérni taníts!
Gyermeki, nagy hitet kérni taníts!
Indítsd fel szívemet, buzduljon fel neked
Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!

És végül az imádság előtt három kérdést teszek fel, amiről beszéljünk a következő részben, ami összefoglalja tulajdonképpen a mai tanítást:

1. Mi Isten diagnózisa az állapotunkat illetően? Hiszen hallottuk, az ember státusza változik, de nem az állapota.
2. Hogyan reagálunk erre a diagnózisra, amit Isten felállított a mi számunkra?
3. És végül hogyan lesz a megigazulásról szóló bibliai tanítás kőfal és védelem a számunkra a mindennapokban, a gyakorlatban?

Drága Urunk!

Köszönjük, hogy cselekedetek nélkül a Jézusba vetett hit elég az üdvösségre. Te látod Urunk, hogy milyen könnyen elbizonytalanodunk és kételyek támadnak a szívünkben. Tedd világossá számunkra, hogy Jézus Krisztuson keresztül nézel bennünket, ezért látsz bennünket szentnek és az ördög minden támadása elől elrejtés bennünket a Jézus sebeiben! Add a szívünkbe az üdvbizonyosságot, add belénk Jézusnak a hitét! Áldd meg beszélgetésünket, életünket!

Annak nevében, Aki így tanított imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom, és a dicsőség mindörökké. Ámen.

„Ha meginog a Föld és minden lakója, én megszilárdítom oszlopait. Te azonban fiam erősödjél meg a kegyelemben, ami a Krisztus Jézus által van!”
Így legyen. Ámen.